

INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Núm. 270

ANY XXIII

AGOST 1986

Finalment s'han pogut acabar les obres de l'Avinguda J. Mestres, que s'ha convertit en l'entrada més ben acondicionada de la Vila.

Equip de direcció:

Josep Bertran
Jaume Cots
Joan Puig

Redactors:

Pasqual Castellà, Ricard Creus,
Josep M. Lluch, Pere Mora,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Teresa Prados,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Soledat Solanes.

Fotografia: Ricard Creus.

Col·laboradors:

Ramon Creus, Josep Farreny,
Gerard Gatell, Jordi Martí, Deudat Pont,
Paulí Ribera, Ferran Ros,
Magda Trepal i Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Urgell).
Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya.

Membre de l'Associació Catalana de la
Premsa Comarcal.

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1.
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 1.100 ptes.

A l'estranger: 1.600 ptes.
Número solt: 100 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

*Per a subscripcions i anuncis
poden adreçar-se a:*
Pere Mora. Tel. 39 03 81
o bé Tel. 39 00 57

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar
totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats,
no significa l'acceptació implícita del seu contin-
gut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·la-
boradors a SIÓ, han d'anar escrits en paper
blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble
espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran
amb pseudònim, sempre que els autors ho vul-
guin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir
publicats en el mes de la data de la revista, han
d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10)
abans del dia 25 del mes anterior.

Editorial

Ha passat mig segle

En aquests dies es compleix el cinquantenari de l'inici d'una guerra nefasta i violenta que mai no devia haver-se produït. I cinquanta anys són ja bastants anys; creiem que els suficients perquè s'hagin estrocat les ferides que el res-sentiment, la incomprensió i els odis personals obriren en la pell de molts (gaire-bé de tothom) aquells esdeveniments que, tant de bo, voldríem que haguessin estat no res més que un mal son.

Malauradament no fou així. Els que s'hi trobaren immersos eren persones reals i vertaderes, convilatans nostres molts dels quals (i per molts anys), encara ens acompanyen.

«SIÓ», fidel a la premissa que ha volgut mantenir d'imparcialitat, sempre ha-via eludit parlar-ne per no ferir susceptibilitats d'un i altre bàndol, però ha trans-corregut ja mig segle, un període clàssic arreu per a recordar efemèrides i hom creu que no devia passar-se per alt.

Considerant aquell trienni luctuós -1936/39- des de la perspectiva del temps, potser és vàlid el nostre atreviment de classificar en quatre blocs els convilatans existents en la actualitat: els més vells que el patiren directament, físicament i psíquicament; els d'edat madura els qui, malgrat totes les peripècies, ho recor-den com un fet tràgicament emocionant i aventurer car eren poc més que ado-lescents en aquelles dates; els madurs que en sofriren una post-guerra d'angoi-xosa misèria curulla de privacions i els joves i adolescents d'avui en dia, per als quals tots aquells tristos esdeveniments no són altra cosa que unes narracions que han hagut d'aprendre en les lliçons d'història, moltes vegades no ajustada a la realitat.

És pensant en aquests darrers, per a la seva millor informació, que voldríem recollir en les pàgines de «SIÓ» una recopilació de fets transcendents i també anecdòtics que van tenir lloc a la nostra Vila i que no mencionen els llibres. I no voldríem limitar la possible il·lustració al període estrictament bèl·lic, sinó que ens agradaria poder ampliar-la a tota la dècada 1930/40, des de la implantació de la II^a República passant per la sublevació militar i fins als primers anys des-prés de l'emmudiment de les armes.

Per això agraiem a totes aquelles persones que servin records fidedignes en la memòria o bé que conservin escrits fiables d'aquella època vulguin fer-nos-en lliurament a l'únic fi de poder confegir, nosaltres, narracions verídiques d'esde-veniments ocorreguts a casa nostra.

Seria una bella manera, creiem, de llegir als nostres successors uns relats reals i fidedignes d'"allò" que va passar entre nosaltres i segurs de la vostra col·laboració, amics lectors, us ho agraim ja des d'ara a la bestreta.

«SIÓ»

Fets del mes

JULIOL

Dimecres 9 – DESGRÀCIA

Un veí del carrer Carabassa, Marcel·lí Rigatte Xancó, ha estat trobat mort -penjat pel coll- al seu domicili.

L'esmentat veí era solter, tenia 58 anys i vivia sol a casa seva. Fou trobat per un conegut preocupat per no veure'l des de feia dies, i que tenia accés a la llar de la víctima.

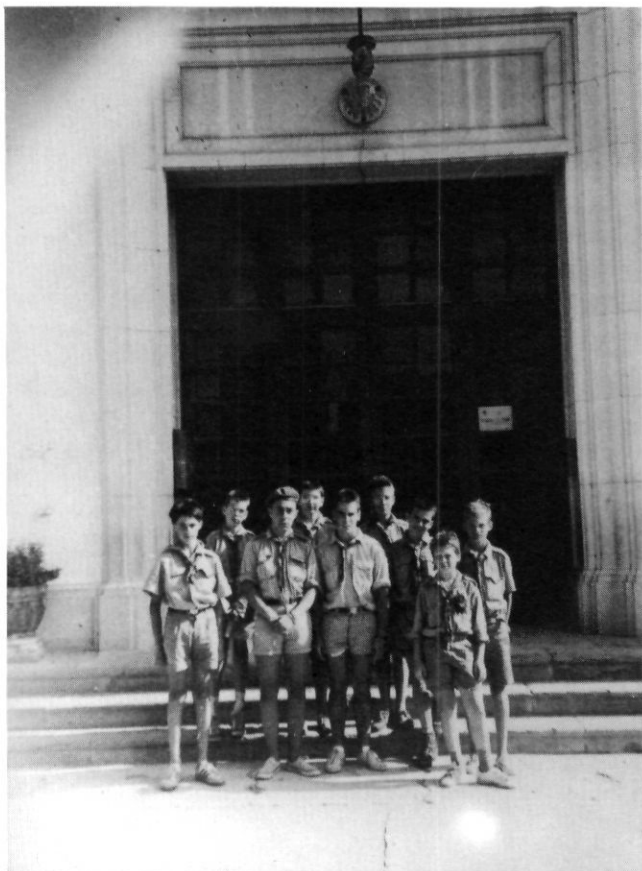
El cadàver estava en un avançat estat de descomposició a causa de portar mort entre 3 i 4 dies i també per la forta calor d'aquestes primeries de juliol. Va ser enterrat acte seguit d'haver-se-li realitzat l'autòpsia.

Dijous 10 – SANT CRISTÒFOL

Amb més pena que glòria ha passat la festa dels xofers d'enguany. Els assistents a la Missa es podien comptar amb els dits de les mans. També molt migrats han estat els vehicles que s'han passat a beneir per la plaça del Mercadal.

Dilluns 14 – EXCURSIONISTES

D'una manera casual s'ha celebrat a la nostra vila el 14 de juliol, diada nacional de França. Ho han fet una

agrupació d'escoltes francesos (una dotzena de nois d'entre 12 i 16 anys) **Units Aires de France** de la població de Saint Cloud (prop de París), que pernoctaven a les Escoles Nacionals de l'Avinguda d'A. Ros, de pas per Agramunt, ja que realitzaven una excursió amb bicicleta per les nostres contrades, amb seu central de vacances a Poblet.

Dimarts 15 – EXPOSICIÓ PÚBLICA

Durant aquesta setmana ha estat exposat, als Ajuntaments de les poblacions afectades per les obres de la nova carretera del Sió -tram Agramunt-Balaguer-, el llistat de tots els terrenys afectats pels nous trams del traçat, millores i ampliacions.

Dijous 17 – ENSURT

En el moment que un cotxe aparcava als inicis del carrer de Sió (per la part de la plaça del Pou), se li ha encès el motor, situat a la part del darrera. Degut a la fumareda, unes veïnes han avisat amb esglai pensant en explosions i mals majors.

Per sort es pogué apagar-lo a temps, sols s'ha cremat part del cotxe.

SORT

La sort ha agraciat una colla d'agramuntins que s'han repartit dos milions de pessetes per participacions al número 0953, que havien adquirit a l'administració local de l'ONCE (la popular loteria dels cecs).

Dissabte 19 – OBRES DE PAVIMENTACIÓ

Encara que els ha costat de posar-s'hi, una vegada iniciats els treballs de rebaix i pavimentació de l'avinguda de J. Mestres, aquestes han quedat enllestides en poc més d'una setmana, i les molèsties, encara que enutjoses, han estat mínimes, amb desviaments intermitents per l'Avinguda A. Ros.

Dijous 31 – EL TEMPS

Molta calor i gens de pluja és el que ens ha portat aquest mes de juliol.

Aquests darrers dies la calor és molt feixuga, i encara que s'han format tormentes elèctriques amb cels totalment ennuvolats, res, no ha caigut ni una gota d'aigua, no vol ploure!! (caldria saber en quina mesura influeixen que això passi, els petards que tiren els pagessos del pla d'Urgell per disgregar les nuvolades).

Ja es parla de restriccions d'aigua, per tanques al canal d'Urgell.

SERVEI D'EXTINCIÓ D'INCENDIS I DE SALVAMENTS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA AGRAMUNT

Relació dels serveis efectuats pel COS DE BOMBERS VOLUNTARIS d'Agramunt el passat mes de juliol de 1986:

- Dia 5: Esgotament de l'aigua d'un celler a Preixens.
- Dia 6: Foc forestal a Sant Guim de Freixenet (ajut parc Cervera).
- Dia 7: Foc de rostoll a Castellnou d'Ossó.
- Dia 7: Foc en rostoll i granja a Preixens.
- Dia 11: Focs forestal a Almacelles (en ajut del parc d'Almacelles).
- Dia 16: Foc forestal a Les Pobles de Santes Creus (en ajut del parc de Valls).
- Dia 17: Incendi d'un cotxe a Agramunt.
- Dia 18: Servei de prevenció en ajut del parc de Tàrraga.
- Dia 22: Foc de rostoll i marges a Les Puelles.
- Dia 22/23: Incendi forestal a La Panadella, a Algerri (en ajut del parc de Balaguer) i a Os de Balaguer.
- Dia 29: Foc forestal a Sanaüja (en ajut del parc de Cervera), dos relleus de bombers.
- Dia 31: Foc forestal a Igualada (en ajut del parc d'Igualada).

Els serveis efectuats amb les esmentades sortides sumen la quantitat de 580 hores

Requeriu el servei dels Bombers al Telèfon 24.80.80 - CONTROL CENTRAL

EL CASAL EN OBRES

Per tercera vegada des que l'any 1934 es construí el Casal, la teulada de la sala del teatre ha estat renovada.

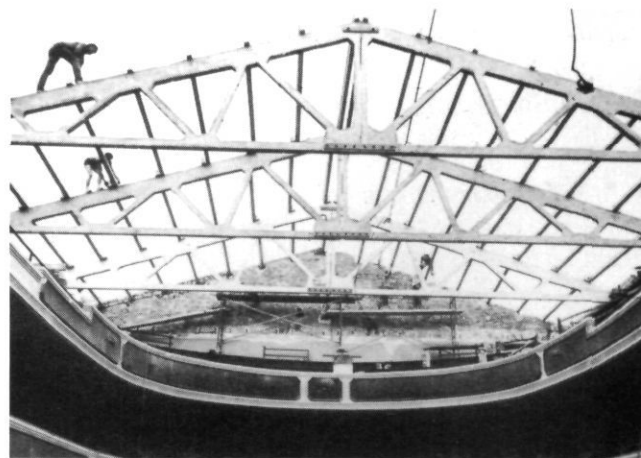
Primer amb motiu dels bombardeigs de la Guerra Civil. La segona vegada, a causa de la nevada de 1944, i en aquesta tercera ocasió per l'estat en què es trobaven vigues i encavallades, que una vegada desmuntades no es veieren pas tan malament.

Amb tota probabilitat les obres actuals han estat les més espectaculars, per la maquinària emprada en el moment de posar la teulada.

Una potent grua es va instal·lar, durant tot un dia, a la ronda dels Comtes d'Urgell i anà pujant el material necessari.

A dalt, un equip especialista anava col·locant les encavallades, i una vegada fixades es posaven les vigues. Era realment espectacular veure passejar els operaris per l'estret marge.

Aquesta feina, amb un risc evident, és causa d'un percentatge molt elevat d'accidents i quasi tots els que s'hi dediquen van més o menys marcats.

J. Bertran

La Plaça del Pou

Per FERRAN ROS i PIJUAN

L'autor continua, en aquest article, explicant l'evolució de la Plaça del Pou des de la seva formació fins als nostres dies. En el número del mes de juliol es publicà una fotografia de com era "el Pou" a principis de segle.

- II -

De l'edifici del Pou no cal que en faci una descripció, encara són molts els agramuntins que el recorden i també són moltes les estampes i fotografies escampades per la nostra vila on es pot contemplar el que era llavors la Plaça i aquell Pou que ací comentem; però no resisteixo la temptació de dir que he vist molts pous i moltes fonts en el caminar dels anys, moltes i diferents al·legories a l'aigua, però mai enlloc no he vist una cosa semblant a aquell nostre auster, elegant i senyor monument a l'aigua, nom que jo m'atreveixo a donar-li.

Aquell senyor que en bona hora es va inspirar, que va concebir i portar a terme la vestimenta colossal del nostre Pou, devia ser molt ric en sensibilitat, perquè aquella obra esplendorosa i altiva, alegre i fina a la vegada, era d'un conjunt originalíssim, tot un feix de bon fer i de bon gust. Aquella generosa persona per molts agramuntins és desconeguda, -jo sóc un d'aquests- però la seva obra me'l fa conèixer, perquè penso en aquell passatge bíblic: "pels seus actes els coneixereu". Així, em sembla veure'l, em sembla que el conec, com a home de vàlua, cultivat i sensible, amb ganes d'arrelar a les nostres coses. La molta personalitat que tenia ell, no li va privar de

"Aquell senyor que en bona hora es va inspirar, que va concebir i portar a terme la vestimenta colossal del nostre Pou, devia ser molt ric en sensibilitat..."

veure i reconèixer la que tenia la nostra vila i d'acord amb el que ell creia que érem mereixedors, va realitzar aquest fet que constata l'afecte i el respecte que ens tenia.

Don Pere de Gomar, mecenes i artífex d'aquella obra, no podia preveure, igual com molts agramuntins, que aquell formós monument aixecat per allà l'any 1764, un dia s'arribés a perdre, la qual cosa succeí en uns mals moments durant la passada guerra. Déu sap si algun dia la nostra vila farà que s'arrenquin pedres noves i es treballin fent-les nobles, per portar a terme el retorn d'aquell Pou monumental.

La plaça no ha anat a menys, jo la veig molt millorada, bonica i aprofitada; ben cuidada, alegre i distreta; és com una tribuna permanent de cara al moviment i dina-

misme que gaudeix aquell indret. Així la miro com presideix tot el barri, la vella i nova, simpàtica i popular Plaça del Pou.

Ara la Plaça té una pinzellada de rambla, enrajolada, la renglera de bancs per a seure a la bona ombra dels plàtans ben cuidats, que ja són formosos. Ben il·luminada quan es fa fosc, en conjunt és una joieteta, punt de repòs i de distracció de molts vilatans, joieteta que queda enclavada i aïllada al lloc de més moviment de la nostra població. I com llavors en aquells temps llunyans, també es

"Don Pere de Gomar, mecenes i artífex d'aquella obra, no podia preveure que aquell formós monument aixecat per allà l'any 1764, un dia s'arribés a perdre".

pot fer el tragueta d'aigua fresca, tot fent petar la xerrada, perquè el Pou es manté allí present en la figura d'un pouet, amb un botó automàtic, sistema modern que fa que aflori l'aigua amb facilitat i a l'abast de tothom.

SOMNI D'UNA MIGDIADA D'ESTIU

Imagino per un moment que a aquesta plaça li desapareix la bàscula i la seva casona, i al seu lloc queda allargat el passeig, s'augmenta un arbre més per banda i també un altre banc per cada costat. Llavors apareix l'antiga construcció d'aquell Pou monumental com un cos flotant, preguntant-nos als agramuntins on volem que es col·loqui, que es planti. A ell li és igual situar-se al mig com allí al final, ell el que vol és un bocí d'aquesta plaça per asseure-s'hi, ell es recorda que durant més d'un segle i mig van anar junts, des del seu naixement fins al casori, el Pou era l'hereu i la Plaça la pubilla, entre tots dos formaren aquella societat que va arrelar amb el nom de Plaça del Pou i que encara es manté. Divagant desperto d'aquest somni una migdiada d'estiu. Somnis... somnis... però de més verdes en maduren.

Tot fregant-me els ulls segueixo pensant-hi i crec que no seria cap cosa de l'altre món que això arribés un dia a ser realitat.

EVOLUCIÓ URBANÍSTICA DE LA PLAÇA

Durant la guerra, amb la idea de reformar la plaça del Pou, es va desmuntar la rica vestimenta de pedra que cercava el toll ample i profund del fabulós Pou. Jo vull creure i estic segur que la gent que regia la nostra vila l'any 1936, tenia la intenció de sentar de nou aquell monument al lloc més apropiat, després que hagués estat eixamplada la plaça. La guerra s'anava allargant, el front s'anava apropant, els temps de convulsió, de desastre i

UN INDRET, I DUES IMATGES

Més de mig segle separen aquestes dues imatges. El Mercadal ha canviat amb el pas del temps, i d'estar ocupat pels carros i mules ha passat a ser-ho pels cotxes.

Dues imatges que són d'èpoques no únicament separades pel pas del temps.

Ara. **Badminton**

Per a totes les edats.

Senzill

Divertit

Competitiu

Agradable

Esport recomanat per a tota la vida

INDIVIDUAL (2 persones)

PARELLES (4 persones)

Turrone's, B.V.

CHOCOLATES **Viladàs**

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGÈNCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa-Tàrraga, Km. 12'800

Tel. 39 03 34

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

UN INDRET, I DUES IMATGES

Més de mig segle separen aquestes dues imatges. El Mercadal ha canviat amb el pas del temps, i d'estar ocupat pels carros i mules ha passat a ser-ho pels cotxes.

Dues imatges que són d'èpoques no únicament separades pel pas del temps.

Ara..... **Badminton**

Per a totes les edats.

Senzill

Divertit

Competitiu

Agradable

Esport recomanat per a tota la vida

INDIVIDUAL (2 persones)

PARELLES (4 persones)

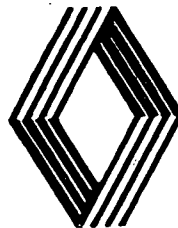

Turrone's, R.V.

CHOCOLATES *Viladàs*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGÈNCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa-Tàrrega, Km. 12'800

Tel. 39 03 34

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria

Electricitat

Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:
Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

DIGUES-ME QUÈ MENGES I ET DIRÉ COM ETS

EL PA D'ÀNGEL

per Enric TORRENTS

Sr. Redactor en cap de Sió:

Acollint-me a la vostra provada paciència i gentilesa em permeteu que per una volta deixi de cantó, dins l'espai que em teniu reservat en el portaveu de la nostra vila i Ribera que amb tant d'encert veniu encaminant des d'anys enrera, l'escriure envers el nostre pa de cada dia.

El cas és, Sr. redactor en cap, que aquests darrers dies i mitjançant els mitjans de comunicació s'ha donat a conèixer un fet que si bé ha passat força desapercebut, a mi particularment m'ha colpit i interessat en gran manera; fins al punt que crec oportú comentar-lo amb vos i els lectors.

Segons a la informació que faig referència, a Montroig, no el de la nostra Ribera, mes sí un petit poblet de l'Alt Camp, més enllà del Tarragonès; un ciutadà d'aquell municipi, ha fet donació al poble, perquè ho gaudeixin els seus convilatans un cop ja mort, d'una col·lecció de quadres, pintura a l'oli i aquarel·la, que al llarg de la seva vida havia anat reunint i dins les quals figuren, tanmateix, signatures de gran prestigi pictòric.

Fins aquí la notícia no tindria res d'insòlit. Les pinacoteques de tot el món saben d'aquestes donacions fetes per gent amant de l'art i l'altruisme. Allò inusual, sorprenent i ensems meravellós i que a mi em va fer sentir quelcom gratificant com també penso que us ho farà sentir a vos, és que l'altruïsta, generós i difunt donant era en vida un pastor... Sí!... Sí!... Sí!!! un pastor; un pastor d'ovelles, no un ramader, no... UN PASTOR!!!, en "Juanillo", que així s'anomenava aquesta "rara avis" que durant la seva vida havia anat adquirint quadres de pintors afamats i... sorpreneu-vos de nou, els pagava poc a poc amb els seus estalvis.

Per si no fos, ja per ser, un esdeveniment amb una càrrega humana fora d'allò normal, la notícia ens feia sabedors que en "Juanillo" quan li permetia la feina i la butxaca, el que més li agradava era anar al nostre LICEU i extasiar-se escoltant a Wagner, Mozart, Puccini i tots els mestres de la Música immortal.

No em negareu, Sr. Redactor en cap, que en un món on s'hi troben cinematogràfics "cow boys" presidint nacions, més afeccionats a guerrear en la Terra i fins i tot dins l'espai galàctic que en fomentar l'art i la cultura, o quan suportem una societat que s'interessa més pel barret que porta Lady Dy o si la Rosi o la Mondgasca estan o no en període de gestació que pels valors humans i de convivència, no em negareu, com dic, que actituds com les d'en "Juani-

llo" mereixen ésser valorades, comentades i preses com a exemple per seguir.

Precisament coincidint amb les dates, la premsa s'ha fet ressò de l'exposició pública que desinteressadament el Baró Henry Von Tissent, el milionari "gentlemen" col·leccionista d'art i dones guapes, ambdues coses senyal de potència econòmica i de bon gust, ha fet a Madrid i a Lugano de les seves pertinenències d'obres d'art. És, sens cap mena de dubte, un gest remarcable de l'elegant aristòcrata, però en la meua escala de valors molt inferior al protagonitzat per en "Juanillo" i molt més si tenim en compte la generositat d'aquest humil pastor envers una societat que el marginà en l'ofici, l'obligà a emigrar de la seva terra -era nat a Aguilas (Múrcia)- per cercar un treball i un lloc al sol i que molt probablement per l'edat que tenia; la instrucció i els estudis rebuts deurién ésser ben pocs; a una societat, com dic, a la què no li deia res, ell, en "Juanillo" amb gest de sobirà li donà el seu més preuat tresor: la seva pinacoteca.

En arribar en aquest punt em ve a la memòria que anys enrera, concretament el 1940, jo era un coneixedor lector del setmanari "DESTINO" que puntualment em reservava cada dissabte el nostre llibreter impressor en Miquel Pera. Si bé el naixement d'aquesta publicació fou un xic "fatxa", (va fer-ho, crec, en plena guerra civil a Burgos), ràpidament va prendre uns aires liberals i dins del setmanari, pot ésser per això del liberalisme, hi havia una secció de "CARTAS AL DIRECTOR". Com dic, l'any 40 vaig llegir-ne una, de carta al director, que va impactar-me fortament.

El comunicant venia a dir que un cop finalitzada la vergonyosa guerra mundial, ell, el comunicant, aquella tarda de primavera assegut en una terrassa d'un dels molts cafès que hi havia a la plaça de Catalunya abans de la invasió bancària, es reafirmava en què els valors humans eren vigents i acabarien imposant-se a la follia d'un món on els valors humans, espirituals i artístics, eren trepitjats pels amants de la força sobre la raó. El motiu que va portar al nostre desconegut comunicant a aquesta conclusió no era d'altra que haver ensumat la flaire d'un cigar havà que fumaven a la taula del costat.

I això, Sr. Redactor en cap, és el que m'ha succeït a mi en escoltar la notícia del gest d'en "Juanillo", que crec i em reafirmo que mentre al món hi hagi "JUANI-LLOS" els valors humans mai no moriran.

Res més Sr., avui la recepta és "PA D'ÀNGEL".

LOMBRICULTURA DEL SIÓ

Li ofereix:

- Llambric Roig Californià (Red Hybrid), per al reciclatge de tots els residus sòlids (urbans, industrials i agrícoles) en fertilitzant orgànic.
- Humus "Vermi Compost", està considerat el millor adob orgànic que existeix pel seu ús en: agricultura, fruticultura, horticultura, floricultura, viviers, jardineria.
- Llambrics per la pesca.

Venda i exposició:

Carretera de Les Puelles Km. 2
Telèfon 39.03.64 AGRAMUNT (Lleida)

òptica J. esteve

Àngel Guimerà, 14
AGRAMUNT
Tel. 390 428

Santa Anna, 15
CERVERA

FARMAOPTICS

Electricitat ALBAREDA		
Carrer Sió, 1		Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ		
Sió, 12		Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL		
Pl. Amball, 56		Tel. 39 06 70
Bar BLANC i NEGRE		
Avgda. J. Mestres, 28		Tel. 39 07 02
Motos BOVET		
Carrer Institut		Tel. 39 09 99
Forn CAMATS		
Sant Joan, 4		Tel. 39 02 38
BANC CENTRAL		
Guimerà, 5		Tel. 39 00 93
Magatzems COTS		
Plaça Mercadal, 4		Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLA		
Guimerà, 3		Tel. 39 01 65
Mobles ESCOLA		
Avgda. M. Jolonch, 28		Tel. 39 07 85
Fotos FONT		
Sió, 31	Tel. 35 04 34	Seu d'Urgell
Bar FRANKFURT del Sió		
Plaça Pou, 22		
Sabateria HUGUET		
Plaça Església, 7		Tel. 39 06 63
Planxisteria GARCIA		
Carrer Institut, 12		Tel. 39 07 56
Carnisseria JORDINA		
A. Guimerà, 26		Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH		
Plaça Pou, 1		Tel. 39 00 30
Sastreria-Confeccions NOGUERA		
Sió, 8		Tel. 39 02 14
Electricitat J. OMEDES		
Plaça del Pou, 22, 6 ^a B		Tel. 39 04 22
Electricitat i Fontaneria P. RIERA		
Travessia Aspi, 5		Tel. 39 07 14
Torrans ROIG		
Avgda. M. Jolonch		Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA		
Avgda. A. Ros, 24		Tel. 39 07 86
Esparteria Josep M.ª TORRES		
Sió, 35		Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS		
Avgda. Catalunya		Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA		
A. Guimerà, 6		Tel. 39 06 38
Queviures R. SERA		
Sant Joan, 3		Tel. 39 01 85

FESTA MAJOR

Dies 12, 13 i 14 de setembre de 1986

A partir del dia 18 d'agost es podrà passar per l'Ajuntament a reservar les 160 llotges que disposarà l'envelat, i també els abonaments per les 6 sessions de ball.

Hi actuaran els següents conjunts i orquestres:

Divendres

Conjunt CANELA

Conjunt MIKEL HERZOG

Dissabte

Conjunt NUEVA ETAPA

Diumenge

Cobla-Orquestra MARINA

PREUS:

Una llotja (6 cadires)	4.500 ptes.
Un abonament (6 sessions)	1.800 ptes.
Un abonament de jubilat	500 ptes.
Mig abonament (de 12 a 14 anys)	500 ptes.

LA SALSETA DEL POBLE SEC

actuarà a l'envelat el dia **11 de setembre**, però el preu de l'entrada no està inclosa en l'abonament.

Els infants menors de 12 anys tindran l'entrada gratuïta sempre que vagin acompanyats dels seus pares o majors que se'n facin responsables.

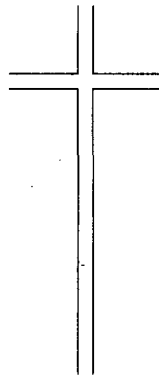
Els jubilats han d'anar personalment a recollir l'abonament i amb el D.N.I.

Per fer les reserves de les llotges heu d'anar a l'Ajuntament en dies laborables i durant l'horari d'oficina (11 a 2 del matí).

CONSELL DE FESTES

AJUNTAMENT D'AGRAMUNT

Pregueu a Déu per l'ànima de

Josep M.ª Jolonch i Trepapat

que morí cristianament el dia 30 de juliol de 1986,
a l'edat de 81 anys, confortat amb els Sants Sacraments.

A. C. S.

Els seus apenats: esposa, Carme Puig i Gallifa;
fills, Carme i Josep M.^a; filla política, Arantzazu
Olaortua; néts, Ester i Josep M.^a; cunyats, nebots,
cosins i la família tota, us agrairan una oració per
l'etern descans de la seva ànima.

AGRAMUNT, juliol de 1986

TAIZÉ

Del 6 al 13 de juliol un grup de joves del "Moviment de joves cristians d'Urgell" conviquirem amb altres 2.000 provinents de tots els continents a Taizé. D'Agramunt n'hi participà 4. Parlar de Taizé és parlar de joves. En unes breus pinzellades creiem oportú fer arribar al lector del «SIÓ» el que és i vol ser Taizé.

TAIZÉ AHIR

Una mirada al passat ens trasllada al 1940. Un jove, Roger Schutz, impulsat per una crida interior, sent el clam de la humanitat dividida. Cal fer esforços per una reconciliació a nivell personal, social, eclesial. S'estableix en un petit turó, en la regió de la Borgonya, a Taizé. Un poblet insignificant. Avui amb prou feines arriben als 200 habitants. Aquí comença l'etapa del creixement i de la maduració del que serà més tard la "primavera de l'Església". Esclata la II guerra mundial. La idea i la urgència de la reconciliació es feien més presents i urgents en la ment del jove que se sent cridat. Comença per acollir jueus que són perseguits pels nazis. Més tard ha de fugir a Suïssa. Al seu retorn se li ajunten altres companys. Poc a poc es va consolidant una petita comunitat atreta pel desig d'una reconciliació. Units en una mateixa fe s'apleguen cap als 1959 catòlics i protestants. Joan XXIII, el Papa de l'obertura, accepta i beneeix la nova comunitat ecumènica.

Els anys 70 són decisius. Acabat el Concili Vaticà II el germà Roger convoca un Concili per a joves. S'apleguen el 30 d'agost de 1974, 40.000 joves de cent països. La idea ha estat acollida. Taizé ha descobert en el jove l'Església del futur. Roger dirà: "Aniré fins als extrems de la terra, fins a la fi del món si és necessari, per afirmar una i altra vegada la meua confiança i esperança en les noves generacions. Els adults hem d'escoltar, no condemnar. Escoltar per comprendre la intuïció creadora que hi ha en ells".

Taizé s'ha convertit, doncs, en una comunitat ecumènica. No importa la religió, raça, nació, condició social o política. "Solo Dios basta", com diu un dels seus cants-pregària.

TAIZÉ AVUI

Per què el jove se sent impulsat a anar a Taizé?

Què és el que hi ha d'atractiu perquè setmana rera setmana s'apleguin 2, 3, 4 mil joves?

Quina és la força de convocatòria que té perquè arribi a tots els continents?

Taizé no és un moviment

És la constant afirmació que et fan els monjos. No vol ser un moviment, potser perquè un moviment neix, viu i mor. Taizé és un esperit, una manera de viure. I aquest no mor mai. És un esperit de plena confiança en l'home i en Déu. L'home, el jove, impulsat per l'Esperit de Déu és capaç de fer una Nova Creació. Un esperit que no tracta tant de "fer" com de "ser". Només "essent", l'acció-esdevé eficaç, desinteressada, servicial, lliure d'ideologies i de recompenses.

Taizé és silenci, reflexió, pregària

La societat està instrumentalitzant el jove. No li ofereix ni temps ni llocs per al reencontre personal. El jove es perd en la dispersió de coses que se li estan imposant. S'ha de ser fort per no deixar-se portar i arrossegar per tota aquesta xarxa.

El jove que reacciona s'adona de la importància del silenci, la pregària... Aquest jove troba un caliu dins l'esperit de Taizé. No és estrany que feta l'experiència la torni a repetir any rera any.

El silenci a Taizé no és cap imposició. Neix d'una manera natural i espontània. Silenci que no vol dir mutisme. Silenci que és deixar parlar l'interior de la persona i escoltar-se en l'interior de cada u.

La reflexió no són "rotllos". És l'actitud que un adopta un cop s'ha escoltat i s'ha acollit. Què haig de fer? Com fer el que haig de fer? Què és el que Déu em demana en aquests moments i en aquestes circumstàncies?

La pregària no neix dels llavis. Surt del cor. El qui viu enamorat, la vida li esdevé paraula d'amor. El jove que descobreix el Crist com a centre del seu viure, la lloança, la pregària li esdevé natural. Una pregària senzilla, curtida de breus frases bíbliques, pregàries actuals, cants participats per tota l'assemblea, silencis meditatius... Res d'espectacular.

Hom entra a l'església de la reconciliació preguntant i en surt preguntant. La postura és insignificant: dret, assegut, postrat, agenollat... Es prega amb el cor i no amb el cos.

La pregària a Taizé no són uns actes, és vida. Com l'amor. Un amor net i pur necessita també d'unes expressions externes. La pregària, igual. D'aquí els moments concrets del dia: matí, migdia i vespre. Aquests moments, però, serien buits i sense sentit si no hi hagués una actitud de pregària. Això fa, que tot i ésser molt semblants i repetitius, hom hi descobreixi sempre quelcom de nou. Com en l'amor que un expressa al seu estimat.

Taizé és joventut

Milers de joves. Joves provinents de tots els continents, races, pobles. Joves amb esperit de servei i joves en recerca; joves compromesos en la fe i joves amb desig de creure; joves amb il·lusions i esperances i joves desil·lusionats i sols; joves problematitzats i joves donats en bé dels altres... El jove se sent acollit i acolleix. Joves amb desig de fer un bé i servei a l'Església del Crist.

També el jove sent el clam de la humanitat dividida. El clam de la reconciliació. El jove sap que aquesta no és possible sense una reconciliació personal i interior en cada u.

Però el jove que va a Taizé no és per viure allà. És un jove que es llença i es compromet en el barri, en la Parròquia, en la comunitat local. No ha de viure Taizé en el lloc que li toca ser i estar, sinó viure-hi el Crist. L'important no és Taizé, és el Crist.

L'Església té necessitat d'aquest jove que ha comprès i viscut la presència i la força del Crist. "El jove és l'esperança de l'Església", deia un professor de Toulousse que havia sentit per boca d'uns joves que abans d'anar al Liceu (Institut) al matí feien una hora de pregària.

Taizé és, en definitiva, un lloc on es conviu una experiència de fe que et fa adonar que cal irradiar-la. Taizé és una breu parada en el camí per reemprendre de nou la tasca on cadascú la tenim.

Taizé et fa adonar d'altres maneres de ser jove. Et fa adonar de l'única manera que un jove pot ser jove.

Jaume Añé, Magda Gili, Paquita Vilalta, Remei Areny, Ramon Balagué

TREBALLS ESTUDIANTILS

És prou conegut que els alumnes d'avui en dia ben sovint comenten als de casa que han de fer un treball. El mot "treball", doncs, ha passat a designar un concepte nou: "estudi detallat o ampli de quelcom". Els treballs que fan els estudiants (sempre, és clar, induïts sinó obligats pels mestres) giren en bona part entorn d'allò que els envolta i que els és més immediat: el folklore, els refranys, les dites, la geografia, la demografia, l'agricultura, la història, etc., encara que també se'n fan de ben exòtics i impensables.

Sabem que alguns alumnes de l'Institut d'Agramunt han elaborat aquests darrers anys alguns treballs sobre temes diversos. Ja hem dit que això ha estat possible gràcies a l'empenta i assessorament que han rebut del mestre de torn. Havent tingut coneixença d'aquest fet, doncs, els redactors de *Sió* hem estimat positiu de donar a conèixer el fet i, a la vegada i en diferents cops, difondre alguns d'aquests treballs estudiantils. No els publicarem sencers, ja que això seria una feina ingent i en alguns casos un xic reiterativa, sinó que en farem un breu resum i, en algunes ocasions publicarem algun fragment o dades que puguin semblar més rellevants als lectors de *Sió*.

Un treball sobre "EL TERME D'AGRAMUNT"

Els alumnes de 3r. "B" de BUP, sota la direcció del professor d'història, Manuel Martínez, han elaborat un treball sobre "El Terme d'Agramunt". La tasca que han dut a terme ha estat important i el resultat aconseguit també. Potser s'hi nota la manca d'assessorament de la gent del poble, cosa que hauria pogut evitar alguns errors, si bé, en general, el treball és positiu i demostra que en realitzar aquests tipus d'estudis els escolars es posen en contacte amb la seva realitat més immediata.

El treball abraça molts aspectes: descripció i relleu del terme d'Agramunt, la geologia, la climatologia, la hidrografia, la vegetació, la demografia, l'agricultura, la ramaderia, el sector secundari i terciari, el mercat d'Agramunt i l'evolució urbanística de la Vila.

Els estudiants, per tal d'elaborar aquest treball han consultat la bibliografia que han tingut a l'abast i en algunes ocasions han estat ells mateixos que, partint de les dades reals existents a l'Ajuntament, han elaborat la informació. El diagrama sobre la procedència (la naixença) dels agramuntins, el diagrama a la climatologia d'Agramunt i el de la procedència de les parades del mercat poden ser tres exemples il·lustratius d'aquest treball.

SIÓ

FITXA TÈCNICA

- Títol: El terme d'Agramunt
- Autors: alumnes de tercer "B" de BUP
- Curs: 1985/86
- Professor assessor: Manuel Martínez
- Pàgs.: unes 150 (no enumerat)
- Lloc on es pot consultar: Institut d'Agramunt

Procedència dels agramuntins (habitants)

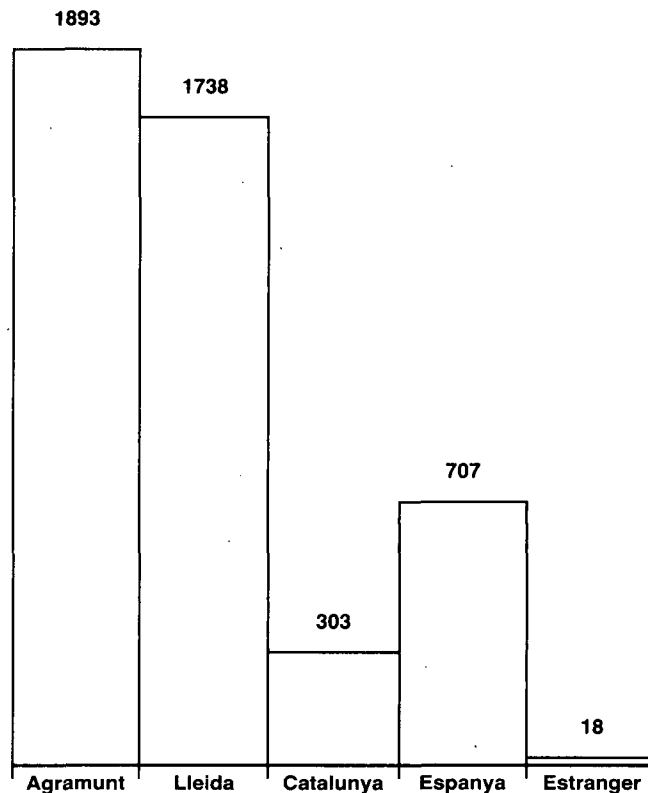

DIAGRAMA DE BARRES

Procedència de la població d'Agramunt:

DADES:	Habitants
Lloc de naixement	
Agramunt	1893
Lleida	1738
Catalunya	303
Espanya	707
Estranger	18

La font de les dades és a partir de l'elaboració del Padró Municipal d'Agramunt de l'any 1985.

COMENTARI

És un diagrama de barres de l'any 1985. La primera columna, que és la més alta, correspon a la gent que han nascut al terme d'Agramunt, i precisament conté tanta gent perquè la nostra població és molt vella, i per tant van néixer en una època en que els fills naixien a casa amb l'ajut de la comadrona, com era costum.

La segona columna correspon als habitants del terme d'Agramunt que han nascut a Lleida o a aquesta província (excloent Agramunt), és també força alta, ja que inclou tots els pobles dels entorns, que ja són considerats com a província de Lleida i **també tota la gent més jove que han nascut a la clínica per major seguretat**, ja que hi ha

més serveis sanitaris per qualsevol urgència.

La tercera columna correspon als agramuntins que han nascut a la resta de les províncies catalanes. S'hi ha de fer notar que això té una relació amb la immigració, encara que fluixa, ja que el cinturó industrial barceloní atreïa més la població.

La quarta columna que correspon als agramuntins nascuts fora de Catalunya, a l'Estat Espanyol, provinents de la immigració dels anys 60, molt notable tal i com es pot veure en la barra.

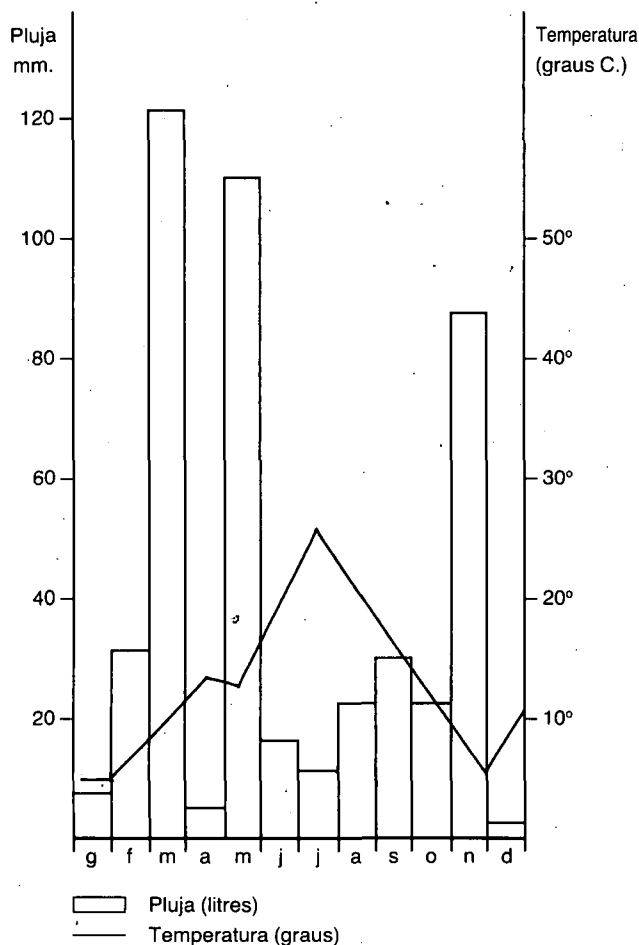
La quinta columna correspon als agramuntins nascuts fora de l'Estat Espanyol, provinents de la immigració dels anys 60, molt minsa i que probablement és deguda a unions matrimonials, exilis i relacions socials per l'estil.

CLIMATOGRAMA

Nota: Aquest climatograma ha estat confeccionat amb les dades d'un sol any, 1984, la qual cosa significa que les deduccions que se'n puguin extreure no sempre seran reals. En general, però, serveix com a model o guia de coneixença del clima agramuntí. Un cop fet aquest advertiment anem a descriure'l breument.

En aquest climatograma d'Agramunt podem observar les precipitacions i les variacions tèrmiques al llarg de l'any 1984.

El mes amb més quantitat de precipitacions és el març (121 mm.), seguit del maig (111'1 mm.) i del novembre (86'9 mm.).

Les precipitacions mínimes es produïren al desembre (1'5 mm.), abril (3'6 mm.) i gener (6'5 mm.).

El gener és el mes amb la temperatura mitja més baixa (4'1° C). La temperatura augmenta progressivament fins l'abril (13'75° C), durant el maig hi hagué una petita davallada (13'25° C), després la temperatura continua pujant fins arribar al màxim al mes de juliol (25'95° C). A partir del juliol davalla de forma progressiva fins al novembre (4'25° C). Durant el desembre es produeix un augment prou important de temperatura que fa pujar la mitja fins 10'75° C.

Els mesos humits són la minoria (febrer, març, maig i novembre) però exceptuant el febrer, els altres tenen un grau d'humitat considerable.

D'entre els mesos secs cal esmentar l'abril i el desembre per la manca de precipitacions i el juliol, que a més de tenir baixa pluviometria, té la temperatura més alta de l'any.

D'aquestes dades podem deduir que es tracta d'un clima interior i força continentalitzat.

DADES ENQUESTA MERCADERS

Localitat procedència	Periodicitat	Qualificació	Gènere
Reus	Quinzenal	8	roba
Tàrraga	Setmanal	5	verdura
Balaguer	Quinzenal	2	roba
Castellidans	Setmanal	depèn tempor.	flors
Barcelona	Mensual	3	cassettes
Tarragona	Setmanal	6	embotits
Foradada	Setmanal	1	verdura
Talladell	Setmanal	4	joguines
Montfalcó d'Agramunt	Setmanal	5	roba
Tàrraga	Setmanal	no compren	contes
Sabadell	Setmanal	9	fruita
Fuliola	Setmanal	2	roba
Balaguer	Setmanal	2	sabates
Lleida	Setmanal	7-8	verdures
Bellpuig	indiferentment	0	mitges
Anglesola	Setmanal	8	retalls
Lleida	Setmanal	4	roba
Lleida	Quinzenal	5	sabates
Reus	primera vegada	7	cristeria
Balaguer	Setmanal	6-7	bacallà
Tàrraga	Setmanal	7	galetes

ESTUDI DE L'ENQUESTA ALS MERCADERS

Segurament la primera dada que s'observa, és la fidelitat de quasi tots els mercaders al mercat, doncs la majoria hi assisteixen cada mercat, malgrat això, alguns mercaders consideren el d'Agramunt com un mal mercat, com ho demostren les baixes puntuacions atorgades.

Relacionant aquestes dades amb les obtingudes de l'enquesta amb els compradors, observem que quasi totes les qualificacions altes donades corresponen a parades de fruita, verdura o aliments en general, com correspon a les dades dels compradors que compraven majoritàriament aliments.

Pel que fa a les parades, podem observar una procedència més aviat propera o, si més no, no gaire llunyana, això sí, les qualificacions més altes són donades per aquelles parades que provenen de més lluny (cosa comprensible, doncs si vinguessin de molt lluny i no els resultés el mercat, perdrien diners, i, abans d'això deixarien el mercat).

L'oferta del mercat d'Agramunt la podem considerar completa, doncs poc o molt hi ha de tot.

Noticiari de la Ribera del Sió

(Informa: Elena Planes)

Com cada any la Festa Major arriba sense adonar-nos-en, però no per això ens agafa desprevinguts, ja que des de fa temps es va preparant. Així doncs, la nostra Festa Major, per tal d'atreure el gran nombre de persones de sempre, serà bastant completa.

Comença el dia 13, a les 11 de la nit, amb el ja típic escala Hi-fi, realitzat per la quitxalla.

El dia 14 a les 11 del matí, missa solemne. A la tarda, a les 5'30, partit de futbol; a les 8'30, ball de tarda a càrrec de la famosa i gran orquestra LA PRINCIPAL DE GIRONA. A la sortida del ball de tarda, l'espectacular castell de focs a càrrec de la família JORDAN. A les 11 de la nit, el ball de nit per la mateixa orquestra.

Dia 15, a les 12 del migdia, missa cantada pel cor local, el qual durant uns dies havia fet també vacances. A les 6'30 de la tarda, partit de futbol entre els equips de Castellserà-Butsènit, ja enfrontats en altres ocasions. A les 8'30, ball de tarda pel conjunt PUNTO ROJO, que ens complaurà amb el seu més variat repertori. A les 11 de la nit, ball de comiat pel mateix conjunt.

Dia 16, ja com a darrer dia, a les 12 del migdia, jocs per la quitxalla. A les vuit de la tarda, després d'una bona migdiada, la xocolatada, i a les nou una gimkama.

Ja fora de la Festa Major, encara que no deixa de ser un gran dia, el 23 d'agost a les 9 del matí, es realitzarà el Campionat Comarcal de Natació entre els equips de: Torà, Agramunt, Artesa, Tàrrega, Tornabous i Butsènit.

Els curssets de natació van començar l'1 de juliol. Aquest any comptem amb la presència de dos monitors d'Agramunt: la Marissa Boncompte i el Carles Escolà; també comptem amb la col·laboració dels nostres veïns de Montgai, Les Ventoses i Pradell.

(Informa: Concepció Ribalta i Solé)

El dia 10 de juliol s'estrenà el nou consultori mèdic, ubicat a l'Avda. de la Generalitat. A més a més del consul-

tori, s'ha fet un pis pel metge. El pressupost de tota l'obra és d'uns cinc milions, subvencionat al 70 % pel Cànon d'Energia de la Diputació de Lleida, i la resta ho cobreix l'Ajuntament. Des de feia més d'un any, la doctora Mª Àngels Moliné, realitzava les consultes en una sala del Consistori local, adequada per a tal comesa.

El dia 18 de juliol, després de passar un estiu sense ploure gens, va caure una forta pedregada, que malgrat la seva poca durada va causar molts danys al panís i a les hortalisses.

A mig mes es van acabar les tasques de recol·lecció dels cereals, que es van poder realitzar amb tota normalitat. A causa de la llarga sequera, la collita va minvar en comparació de d'altres anys.

El dia 20, es va celebrar la festa de Sant Cristòfol amb els "tres tombs" dels vehicles pel poble, i la benedicció dels mateixos.

(Informa: Maria del Remei Galceran i Solà)

Amb el juny molta calor, de 39° a 41° quasi cada dia. Els pagesos ja han segat els trossos del secà en els quals, enguany, la collita no ha estat gens bona; molts diuen que el rendiment ha estat la meitat dels anys anteriors.

A principis de juny van rebre la Primera Comunió els germans Josep M.^a i Montserrat Benabarre. Un bonic record per a ells d'aquesta diada.

Revetlla popular de St. Joan a la piscina: Nit divertida i moguda, en primer lloc un bon cassolic i després a ballar per pair el sopar, gresca i petards a tota hora. La piscina ja era oberta des de principis de juny, però ha vist incrementat el seu èxit des que s'ha acabat l'escola i estreba la calor.

(Informa: Raül Ripoll)

UNA MÉS: El passat dia 7 de juny, va tenir lloc l'enllaç matrimonial del Xavier, d'Almenara Alta i de la Pepita, de Montfalcó Murallat. La cerimònia es va celebrar a l'ermita de Sant Eloi de Tàrrega. De moment viuen al poble i per

això podem dir que som un més i des d'aquestes ratlles li donem la més cordial benvinguda i desitgem, a tots dos, molta felicitat.

POU: El dia 12 de juliol es va fer una millora al pou, s'hi posà una aixeta d'aigua que servirà per regar les flors i pel que calgui.

(Informa: Joan Avellana i Mora)

Aquest mes, va començar molt alegre, amb l'arribada dels estiuejants. Com sempre hi ha hagut una compra i després ens vam posar tristos per una defunció. Però també hem de recordar que un amic ja ha marxat a la Mili.

ESTIUEJANTS: El mes va començar amb la primera arribada d'uns nens i nenes que passen les seves vacances a Puigverd, així, el poble, guanya amb bellesa, alegria i mobilitat. Els desitgem a tots una bones vacances.

COMPRA: El cotxe que s'ha comprat, al poble, és un RENAULT 5, que encara que sigui usat, està en molt bon estat.

DEFUNCIÓ: Malauradament, la mort arriba a tothom i així hem de lamentar la de Josep Llobera i Montaner, que morí el dia 27, a l'edat de 89 anys. Donem el més sincer condol a la família.

SERVEI MILITAR: A finals d'aquest mes, el nostre amic Josep Marbà Antoni Joan, ha marxat a complir el Servei a Alacant. Esperem que tingui molta sort.

(Informa: Rosa Sendrós)

– El dia 29 de juny es va celebrar el bateig de la nena Carme Anguera Ortiz, filla de Josep Anguera i de Lluïsa Ortiz. La cerimònia es va realitzar a mitja tarda a l'església de Castellnou.

– A principis de juliol, el foc també va afectar el terme de Castellnou. Concretament hi va haver dos incendis: un el dia 7, en què es va cremar rostoll i alguns boscos i un altre el dia 11, en què només es va cremar rostoll i va ser ràpidament extingit. En els dos incendis també es van cremar unes quantes bales de palla.

– El dia 22, van arribar unes caravanes en les que hi anava quatre francesos. Es van assentar vora el poble, a prop del riu Sió, fins el dia 27. Ens van dir que esperaven unes altres caravanes i que anaven cap a Portugal.

(Informa: Jordi Pedró i Balagueró)

El proppassat mes de juny i degut als exàmens finals de curs 85-86, Bellver no va tenir crònica; la farem aquest mes.

LA COLLITA: Cada cop més, la recol·lecció del cereal es fa més primerenca. Aquest any es va començar més aviat que mai, i si no hagués plogut a mig més, algunes cases per Sant Joan ja ho haurien segat tot; i això que recordo, de petit, que moltes vegades per les vigílies de Sant Joan tot just s'encetava l'ordi. No cal dir que la collita ha estat molt dolenta i que la gent n'ha quedat força descontenta. Però cal no defallir i tornar a treballar la terra i esperar anys millors.

Nosaltres els estudiants estàvem acostumats a acabar el curs i ajudar a la sega, però ja fa uns quants anys que arribem quan ja està tot segat. Cadascú arriba a casa amb la seva pròpia collita sota el braç, alguns amb el regal d'un bon estiu per haver-ho aprovat tot, altres amb alguna carabassa. Aquesta també és la nostra collita.

ELECCIONS: El Sió del proppassat mes publicava els resultats d'Ossó. Jo només voldria comentar el detall que la Mesa d'Ossó estava constituïda per 3 noies joves. Feia goig d'anar a votar i trobar-se tres noies i joves i totes tres llicenciades. De les tres, dues eren de Bellver.

Segur que és coincidència i fruit de l'atzar, però és curiós que els tres representants fossin femenins.

La participació de la gent de Bellver fou força elevada. Supera el promig del municipi ja que hi ha algun poble en què es va abstenir-se gran nombre de gent.

EL DIPÒSIT: Ja s'ha acabat de construir i cobrir el dipòsit per encabir aigua amb una capacitat d'un milió de litres.

Aquest dipòsit està pensat per evitar tots els problemes que aquests darrers anys estem patint de manca d'aigua. L'obra s'ha fet al costat del riu Sió a la vora del pou d'aigua del poble.

JULIOL

LES GRANGES: Després d'haver reposat degut a la desafortunada visita de la P.P.A. la majoria de granges ja tornen a ser plenes de porcs. Esperem que la pesta no torni a atancar-se.

UNA NOVA HABITANT: Aquests dies s'ha obert una nova casa al poble, ja que ha vingut a viure la Maria de

**VISITEU a LLEIDA
DEL 20 AL 28 DE SETEMBRE LA**

FIRA AGRARIA

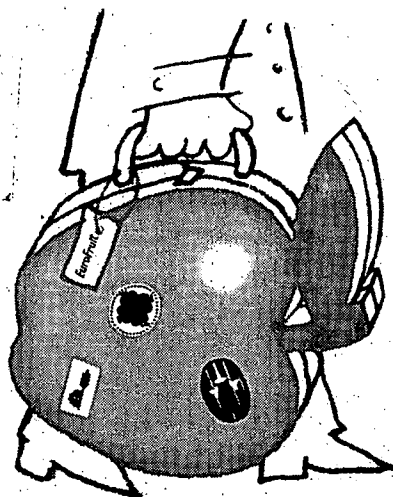
DE SANT MIQUEL

AMB ELS SECTORS DE:
CLASSIFICACIÓ, ENVÀS i EMBALATGE - CONSERVACIÓ i FRED INDUSTRIAL
MAQUINÀRIA AGRÍCOLA AMB GENERAL - MÀQUINES ESPECIALS PER CULTIUS FRUITERS
ADOBS i FERTILITZANTS - INSECTICIDES i ANTICRIPTOGÀMICS
AUTOMOCIÓ i TRANSPORT HORTOFRUTÍCOLA - LLAVORS i PLANTES DE VIVER
PRODUCTES i MATERIALS VARIS PER L'AGRICULTURA

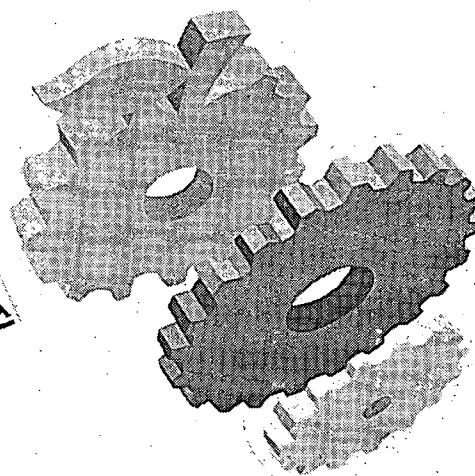
i EuroFruit 86

SALÓ INTERNACIONAL DE LA FRUITA DOLÇA

**EXPOSICIÓ DE FRUITA FRESCA EN TOTES LES VARIETATS
PRODUCTES TRANSFORMATS i CONSERVES DE FRUITES**

FIRADELLEIDA

PELS SEUS BONS NEGOCIS DE FRUITA

LA FIRA AGRARIA DE CATALUNYA

cal Marreco. Era filla del poble, va casar-se i va marxar de Bellver, però ara en trobar-se sola ha retornat i viu a cal Masuca, prop de casa seva on encara hi té la mare.

ELS CANTORS: Com que a l'època de les festes majors hi ha pobles que ens fan anar a cantar a les seves misses, ens hem curat amb salut i ja fa uns quants dies que hem iniciat els assaigs amb noves cançons. El nou repertori l'estrenarem el dissabte a la festa major de Ribera.

Les Pallargues

(Informa: Montse Andreu)

Ja ha arribat l'estiu; per tot arreu es deixa sentir la calor, és el temps de les suors i de les xerrades cap al tart aprofitant les hores menys caloroses del dia.

Juliol vol dir, també, vacances. Els pagesos després de la seça tenen la feina més alleugerida, qui més qui menys cadascú procura escapar-se per a torrar-se a la platja, per a visitar la família i els amics... Tots pensem en l'estiu com la possibilitat de fer moltes coses que la feina o les baixes temperatures no ens permeten de fer durant les altres èpoques de l'any. En un poblet com Les Pallargues això es nota una mica: avui un és fora, demà l'altre i sempre hem de trobar a faltar algú.

NOCES. - El dissabte dia 2 d'agost, tingué lloc l'enllaç matrimonial del Josep-M.ª Llobera i Sans amb l'Àngels, una noia de Bell-lloc.

El Josep-M.^a és el primer xicot que es casa d'entre els nascuts durant els anys 1963-64, una colla força nombrosa. Dóna la coincidència que, des del setembre del '63 fins l'octubre del '64, cada mes va haver-hi un naixement i algun cop dos. Aquests nois i noies des de sempre han fet una colla gran i unida. Ara el Josep-M.^a se'n va a Alcoletge, amb l'Àngels. Aquest casament ens afecta d'una manera especial perquè el Josep-M.^a sempre ha estat al nostre costat, encomanant-nos la seva alegria i bon humor. Li desitgem, tots, que sigui molt feliç.

Sisteró - Pelagalls

(Informa: Pilar Bosch)

- El dia 23 de juny, la mainada va preparar un gran foc juntament amb un grandió fantasma; les mestresses

van aprofitar les brases per fer torrades i coure arengades, tot això anava acompanyat de llonganissa seca, xocolata, moscatell i gelats. Durant tota l'estona no hi van faltar pas els petards.

- Vam tenir una forta tempesta encara que curta, el resultat de la qual va ésser que es van veure afectats tots els televisors de les cases, i a més va caure un llamp al transformador del poble.

- El 23 de juliol van inaugurar el nou enllumenat de Pelagalls. Ha quedat molt bé; els fanals, encara que més grossos, són com els de Sisteró. Aquesta il·luminació dóna, al poble, un altre caire.

- El dia 25 de maig, els germans Carles, Maria-Elena i Iago, de cal Galceran, juntament amb la Teresa Vilanova, van rebre la Primera Comunió a l'església romànica de Pelagalls. La Maria-Teresa de cal Galceran, després de la missa, va oferir un complet aperitiu a tots els assistents, a la placeta de Pelagalls.

Hostafrancs

(Informa: Roser Porta)

El problema de la sequera, que ha vingut marcant els darrers mesos i ha estat el culpable d'una collita dolenta i escassa, ha arribat ara, en ple estiu, a obligar-nos a prendre serioses mesures restrictives del subministrament d'aigües al nostre poble.

Els pous que ens abasteixen s'han quedat petits i insuficients, i el Sió ha deixat de semblar un riu. Des del 15 de juliol, les cases d'Hostafrancs disposen només de dues hores d'aigua al dia; les aixetes de les granges han estat precintades. A partir d'aquí cadascú s'ho fa com pot: cisternes particulars amb aigua de pluja, viatges amb cisternes a altres indrets on s'hi pugui trobar aigua... La problemàtica és massa seriosa perquè restem de braços plegats. Necessitem aigua i seguretat de disposar-ne cada any, ininterrompudament, i hem de recórrer a tots els mitjans possibles (peticions d'ajut al govern, millora dels sistemes de perforació i recerca de noves fonts...) per tal que situacions com aquesta no es repeteixin cada cop que el clima ens jugui una mala passada.

FESTA MAJOR: Malgrat els maldecaps, sempre hi ha temps i ganes per passar-ho bé. Així, els propers dies 24 i 25 d'agost, Hostafrancs celebra la seva Festa Major en honor al Patró St. Bartomeu. Us convidem a tots a gaudir dels balls de tarda i nit, partit de futbol i jocs per a la mainada que s'organitzaran.

CASAMENT: El dissabte 23 d'agost contrauen matrimoni, a l'església de St. Esteve de Pelagalls, el Ramon Porta, d'Hostafrancs, i la Roser Sàrries, de Mas d'en Porta. Els millors desitjos per a ells en la nova vida.

TALLER
Jordi Padullés

FUSTERIA METÀL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell Tel. 390.661
AGRAMUNT

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Trasllats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61 **AGRAMUNT**

*us interessaria fer ràdio?
busquem gent de totes les edats amb noves
idees i ganes de tirar-les endavant.*

ràdio sió

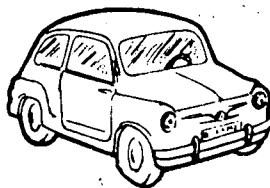
emissora d'agramunt i de la ribera
banda f.m. 105.5 mhz.

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

Tallers JOAN JOVÉ i SOLÉ

Especialitzats amb soldadura, VIS-SENSFINS,
reparació de maquinària agrícola, tallats de planxa
amb guillotina automàtica de 2.000 x 4 m/m.,
tanques i fusteria metàl·lica amb portes automàtiques.

Fabriquem generadors d'aire calent (patentats)
i els nius tèrmics, per mamellons, JO.MI. (patentats)

i com sempre, pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, 10
AGRAMUNT (Lleida) Telèfon 39.06.01

INDUSTRIES PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Polígon, s/n. Tels. 39 06 06 - 39 06 25 AGRAMUNT

Terrorisme forestal?

El refrany diu que "a l'estiu tota cuca viu". Això és una sentència sobre la qual no sembla que hi hagi d'haver cap mena de dubte. Així, veiem totes les espècies, tant del regne animal com del regne vegetal, que es reproduïxen i multipliquen amb una facilitat sorprenent que moltes vegades ens costa força d'assimilar i comprendre per a poder-ne formar un judici mínimament precís.

La vegetació forestal, els boscos en concret, no en són pas una excepció. Seguint un ritme més o menys lent aconsegueixen els seus processos, uns anys amb més facilitat perquè les condicions atmosfèriques els afavoreixen, i d'altres amb certes dificultats perquè les circumstàncies no han estat benèvols. Tot això és tan normal i corrent que, per més que la natura s'esforci a fer-nos aquestes demostracions de saviesa davant dels nostres ulls, nosaltres restem com somnàmbuls o petrificats, sense veure ni escoltar massa el que mirem i oïm. Perquè, si no fos així, no hi ha manera de trobar una explicació raonable a tot aquest seguit de focs que amenacen seriosament no tan sols ja la gran riquesa forestal dels nostres boscos, sinó, també, d'altres punts de l'equilibri de la natura i el medi ambient.

És una angoixa terrible haver de contemplar l'espectacle que ofereixen els incendis. Tanmateix sembla que els vegetals es resisteixen a ser devorats per les flames, i se'ls veu agonitzar tot retorcent-se amb uns moviments estranys alhora que es produeix aquell remoreig fatídic, símbol infal·libre de destrucció. I no parlem de l'exèrcit de pobladors del regne animal que hi acaben rostits dins d'un infern real.

Concretament a Catalunya, la importància que té el bosc queda ben palesa si observem que ocupa prop d'un trenta-cinc per cent del territori nacional. Encara que, malauradament, aquesta superfície no es correspon proporcionalment amb la riquesa que origina, ja que el bosc ha estat oblidat durant molts anys i no se l'ha protegit de tota mena d'abusos a que ha estat sotmès, especialment de talades devastadores.

I no n'hi ha prou amb això, que cada estiu la plaga implacable cau sobre els boscos amb més força destructiva, abrusant cada cop més hectàrees d'arbres, com si una mà negra s'hagués proposat d'acabar definitivament aquests mantells verds de pins, roures, alzines, etc. L'opinió més generalitzada és que bona part d'aquestes agressions són provocades conscientment a benefici, és clar, d'uns interessos de molt diversa índole, però amb una línia molt similar de deshumanització que es confon amb els mètodes terroristes.

Pensem que els quaranta i tants milers d'hectàrees que han cremat fins ara aquest estiu superen en molt les previsions fetes i que, en aquest pas, d'ací a pocs anys potser serà un cas rar contemplar un bosc sense trobar-hi els vestigis ruïnoses de les flames.

Ni casualitats ni imprudències es poden repetir amb tanta freqüència.

A. PONSÀ

(Mes de juliol de 1986)

NAIXEMENTS:

M.ª Mercè Badia i Teruel dia 2
Marc Novau i Hernández dia 17

MATRIMONIS:

Sebastià Cos i Petit i
Isabel Clotet i Sala dia 6

Joaquim Triginer i Cahelles i
Anna Mª Coll i Sandiumenge dia 26

Josep Manuel Verdejo i Serrano i
Mª Mercè Camats i Amigó dia 27

DEFUNCIONS:

Màrcel·lí Rigat i Chancó 58 anys dia 9
Josep Mª Jolonch i Trepà 81 anys dia 30

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE JULIOL

Dia 11	1'7 l/m. ²
Dia 12	5 l/m. ²
Dia 18	0'4 l/m. ²
TOTAL	7'1 l/m.²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES DE JULIOL

Màxima del mes	38° dia 29
Mínima del mes	12°, dies 19 i 20
Oscil·lació extrema mensual	86
Mitja de les màximes	32'903
Mitja de les mínimes	17'193
Mitja de les mitjanes	25'048
Mitja mensual a les 8 h.	21'580

L'Observador: Deudat Pont

Viure sense política

Molts dies em desperto amb plena consciència de no haver estat mai humana en tota la meua vida. Amb això vull dir que mai no he reaccionat d'acord amb les meves emocions.

Era, naturalment, per protegir-me de mi mateixa, era per formar una barrera entre jo i l'exterior, per protegir-me dels cops de la societat, de les polítiques, de totes aquestes polítiques que em semblen podrides fins al fons, car són sempre basades en l'economia en lloc de fer-ho sobre una base humanitària.

El sofriment del món em sembla irremeiable, com no sigui dins del que puguem, cadascú, fer individualment. Per ara no tinc confiança en cap moviment ni en cap sistema.

Sé massa bé que l'home només pot ésser canviat psicològicament i que la por i la cobdícia el fan inhumà.

En cada revolució no aconseguim fer res més que un canvi en les persones que són al poder i res més. El mal persisteix, per això sempre he cregut que és necessari construir un univers personal, però tinc por de no poder contribuir a l'edificació del món exterior.

La meua elecció no és una fugida, sinó un acte de rebel·lia davant l'inhumà i una necessitat de crear un racó vivent.

TERE VILLEGAS IGLESIAS

GRAN MÈRCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

A LA FUTURA MARE:

**CENTRE DE PREPARACIÓ
AL PART NATURAL**

Elena Bernat i Capdevila

matrona titular

**Telèfon 39 08 68
AGRAMUNT
(Lleida)**

Terrorisme forestal?

El refrany diu que "a l'estiu tota cuca viu". Això és una sentència sobre la qual no sembla que hi hagi d'haver cap mena de dubte. Així, veiem totes les espècies, tant del regne animal com del regne vegetal, que es reproduïxen i multipliquen amb una facilitat sorprenent que moltes vegades ens costa força d'assimilar i comprendre per a poder-ne formar un judici mínimament precís.

La vegetació forestal, els boscos en concret, no en són pas una excepció. Seguint un ritme més o menys lent aconsegueixen els seus processos, uns anys amb més facilitat perquè les condicions atmosfèriques els afavoreixen, i d'altres amb certes dificultats perquè les circumstàncies no han estat benèvols. Tot això és tan normal i corrent que, per més que la natura s'esforci a fer-nos aquestes demostracions de saviesa davant dels nostres ulls, nosaltres restem com somnàmbuls o petrificats, sense veure ni escoltar massa el que mirem i oïm. Perquè, si no fos així, no hi ha manera de trobar una explicació raonable a tot aquest seguit de focs que amenacen seriosament no tan sols ja la gran riquesa forestal dels nostres boscos, sinó, també, d'altres punts de l'equilibri de la natura i el medi ambient.

És una angoixa terrible haver de contemplar l'espectacle que ofereixen els incendis. Tanmateix sembla que els vegetals es resisteixen a ser devorats per les flames, i se'ls veu agonitzar tot retorcent-se amb uns moviments estranys alhora que es produeix aquell remoreig fatídic, símbol infal·lible de destrucció. I no parlem de l'exèrcit de pobladors del regne animal que hi acaben rostits dins d'un infern real.

Concretament a Catalunya, la importància que té el bosc queda ben palesa si observem que ocupa prop d'un trenta-cinc per cent del territori nacional. Encara que, malauradament, aquesta superfície no és corresponent proporcionalment amb la riquesa que origina, ja que el bosc ha estat oblidat durant molts anys i no se l'ha protegit de tota mena d'abusos a que ha estat sotmès, especialment de talades devastadores.

I no n'hi ha prou amb això, que cada estiu la plaga implacable cau sobre els boscos amb més força destructiva, abusant cada cop més hectàrees d'arbrats, com si una mà negra s'hagués proposat d'acabar definitivament aquests mantells verds de pins, roures, alzines, etc. L'opinió més generalitzada és que bona part d'aquestes agressions són provocades conscientment a benefici, és clar, d'uns interessos de molt diversa índole, però amb una línia molt similar de deshumanització que es confon amb els mètodes terroristes.

Pensem que els quaranta i tants milers d'hectàrees que han cremat fins ara aquest estiu superen en molt les previsions fetes i que, en aquest pas, d'ací a pocs anys potser serà un cas rar contemplar un bosc sense trobar-hi els vestigis ruïnosa de les flames.

Ni casualitats ni imprudències es poden repetir amb tanta freqüència.

A. PONSÀ

(Mes de juliol de 1986)

NAIXEMENTS:

M.ª Mercè Badia i Teruel dia 2
Marc Novau i Hernández dia 17

MATRIMONIS:

Sebastià Cos i Petit i
Isabel Clotet i Sala dia 6

Joaquim Triginer i Cahelles i
Anna Mª Coll i Sandiumenge dia 26

Josep Manuel Verdejo i Serrano i
Mª Mercè Camats i Amigó dia 27

DEFUNCIONS:

Marcel·lí Rigatte i Chancó 58 anys dia 9
Josep Mª Jolonch i Trepat 81 anys dia 30

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE JULIOL

Dia 11	1'7 l/m. ²
Dia 12	5 l/m. ²
Dia 18	0'4 l/m. ²
TOTAL	7'1 l/m.²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES DE JULIOL

Màxima del mes	38° dia 29
Mínima del mes	12°, dies 19 i 20
Oscil·lació extrema mensual	86
Mitja de les màximes	32'903
Mitja de les mínimes	17'193
Mitja de les mitjanes	25'048
Mitja mensual a les 8 h.	21'580

L'Observador: Deudat Pont

Viure sense política

Molts dies em desperto amb plena consciència de no haver estat mai humana en tota la meua vida. Amb això vull dir que mai no he reaccionat d'acord amb les meves emocions.

Era, naturalment, per protegir-me de mi mateixa, era per formar una barrera entre jo i l'exterior, per protegir-me dels cops de la societat, de les polítiques, de totes aquestes polítiques que em semblen podrides fins al fons, car són sempre basades en l'economia en lloc de fer-ho sobre una base humanitària.

El sofriment del món em sembla irremeiable, com no sigui dins del que puguem, cadascú, fer individualment. Per ara no tinc confiança en cap moviment ni en cap sistema.

Sé massa bé que l'home només pot ésser canviat psicològicament i que la por i la cobdícia el fan inhumà.

En cada revolució no aconseguim fer res més que un canvi en les persones que són al poder i res més. El mal persisteix, per això sempre he cregut que és necessari construir un univers personal, però tinc por de no poder contribuir a l'edificació del món exterior.

La meua elecció no és una fugida, sinó un acte de rebel·lia davant l'inhumà i una necessitat de crear un racó vivent.

TERE VILLEGAS IGLESIAS

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

A LA FUTURA MARE:

**CENTRE DE PREPARACIÓ
AL PART NATURAL**

Elena Bernat i Capdevila

matrona titular

**Telèfon 39 08 68
AGRAMUNT
(Lleida)**

El Polisportiu Municipal és, durant l'estiu, el centre de les activitats esportives. Durant més de dos mesos la pista és ocupada pel campionat de futbol sala, però sens dubte són les piscines les instal·lacions que es veuen més concorregudes.

La fotografia ens mostra una jornada dels cursets de natació, que s'hi celebren durant els mesos de juliol i agost. Les mares acompanyen els més menuts durant les classes.

HANDBOL

Un total de quatre components del Club Handbol Agramunt han participat en el Campus d'handbol que s'està celebrant aquest estiu a la localitat de Solsona. Aquestes escoles esportives estan organitzades per la direcció General de l'Esport de la Generalitat conjuntament amb les federacions corresponents.

La durada d'aquests estatges és de 10 dies i el preu de 15.000 ptes. Els cursos corresponen a diferents nivells segons la preparació dels participants. Els agramuntins que hi han participat ho han fet dos en els d'iniciació i dos en el curs de tecnificació.

Els cursets són impartits per monitors especialitzats i es compta també amb la col·laboració de jugadors de primera divisió dels respectius esports que conviuen durant uns dies amb els joves alumnes.

IV CAMPIONAT DE FUTBOL SALA "VILA D'AGRAMUNT"

RESULTATS 14ª RONDA

FONDA CRICH	ELS TURBOS	2 - 5
DESTRALERS TEAM	BOUR. MONTCLAR	3 - 7
J. MARTORELL	KIPPS	2 - 6
THE REGALIS	EDEN KIPPS	5 - 3
ELS BARRUFETS	EST. SILVESTRE	2 - 6
CELTIC NAVAS	MAFET	7 - 4
AUTOCARS TORRES	ROS ROCA	1 - 7
A. MIRÓ/T. JOVÉ	B. LA CAPELLA	3 - 7
CFS. GATZARA	V. CLUB TÀRREGA	1 - 0

Descansa: 3.14.16 M.E.S.

CLASSIFICACIÓ:

BAR LA CAPELLA	25 punts
ROS ROCA	25 punts
AUTO ESCOLA MIRÓ / TALLERS JOVÉ	23 punts
ESTABLIMENTS SILVESTRE	20 punts
AUTOCARS TORRES	16 punts
DESTRALERS TEAM / PUB PICO'S	15 punts
CFS. GATZARA	14 punts
EDEN KIPPS	14 punts
BOURGEOIS MONTCLAR	14 punts
3.14.16 M.E.S.	14 punts
ELS TURBOS	14 punts
THE REGALIS	12 punts
J. MARTORELL S.A.	10 punts
KIPPS	10 punts
ELS BARRUFETS	9 punts
CELTIC NAVAS	7 punts
FONDA CRICH	6 punts
MAFET	3 punts
VIDEO CLUB TÀRREGA	Descalificat

GOLEJADORS: Jaume Farràs (Bar La Capella) 60 gols; Andreu Ramos (Ros Roca) 42; Jaume Caballé (B. La Capella) 34.

Ramon Capitan i Gallardo

Pintura Decorativa

Raval de Puigverd, 15, 2.^a
AGRAMUNT

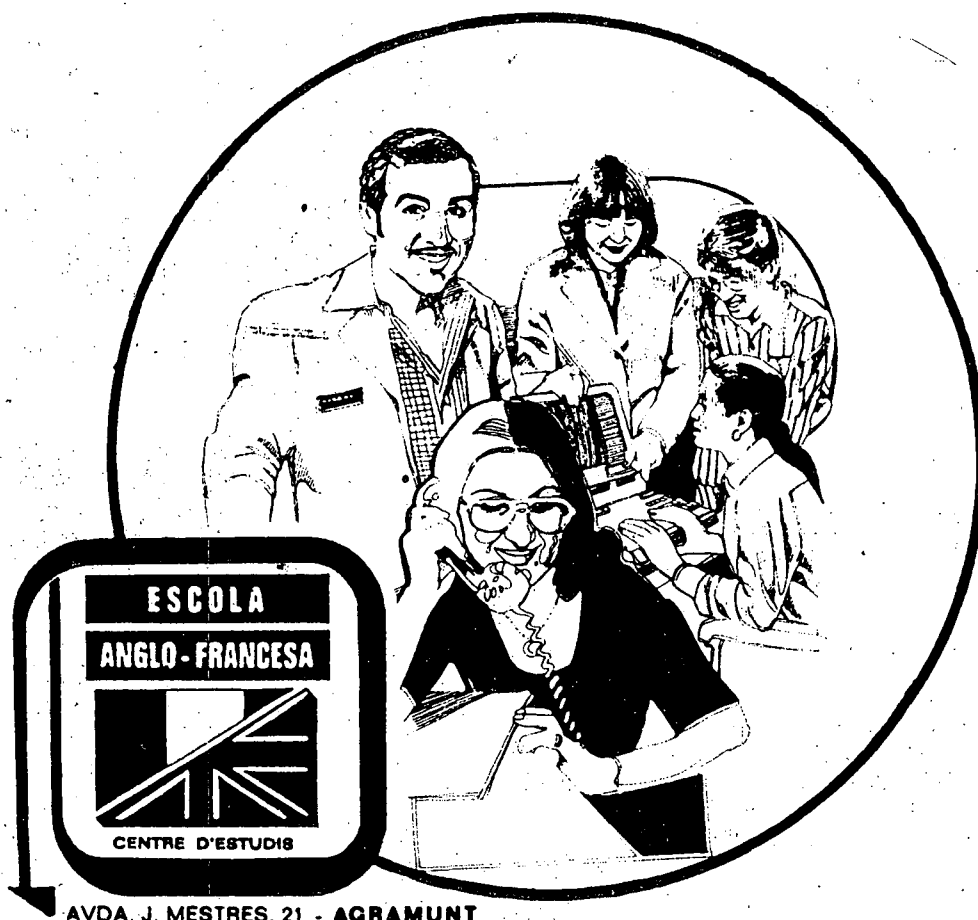
*Per a Agramunt i per a la Ribera
una LLIBRERIA*

L'ESPIGA

PLAÇA DEL POU, 2 AGRAMUNT Tel. 39.04.25

IDIOMES...

el camí més fàcil

AVDA. J. MESTRES, 21 - AGRAMUNT

Tel. 39 10 37

CURSOS INTENSIVS DE

FRANCÈS i ANGLÈS

PROFESSORAT NADIU - MÈTODES AUDIOVISUALS

Diplomats per les Universitats de Toulouse i Cambridge-Londres

ESCOLA OFICIAL D'IDIOMES

MECANOGRAFIA

INTEGRAL

MÀQUINES ELECTRÒNIQUES

SISTEMA MECARECORD

**Objectiu: 220 pulsacions per
minut en un temps rècord**

INFORMÀTICA

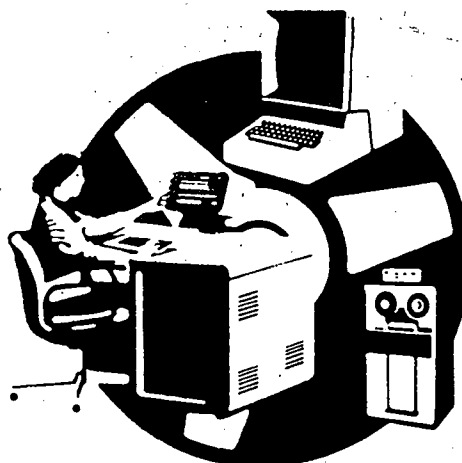
**PRÀCTIQUES AMB
ORDINADORS**

**CURSOS TEÒRICS PER
A TOTS NIVELLS**

LLENGUATGE BÀSIC

**INFORMÀTICA PER A ADULTS
ESTUDIANTS I INFANTS**

- 4 Ordinadors a la classe.
- La informàtica com a mitjà d'automatització.
- La ciència d'avui al servei de l'estudiant i la persona inquieta.
- Aprenentatge fàcil, amè i divertit.
- Fonaments de l'ordinador.
- Iniciació a la programació.
- Programació BASIC.

OBERTA LA MATRÍCULA

Places limitades

L'Ajuntament informa

COMISSIÓ DE GOVERN

Ultra les qüestions de tràmit, llicències d'obres i factures aprovades que es relacionen en nota separada, en les reunions celebrades es prengueren, per unanimitat, els següents acords:

– Aprovar la despesa de 390.000 ptes., amb pagament immediat per les actuacions, durant la passada festa de St. Joan, dels grups Diables, La Troca i Orquestra Triomfal.

– Satisfer al Sr. Josep Borda i Pijuan la quantitat de 20.000 ptes. en concepte de lliurament a compte com a provisió de fons per al pagament de la inscripció en els Serveis d'Indústria de la Generalitat a Lleida, de la instal·lació elèctrica i calefacció al Casal Agramuntí.

– A l'Arquitecte Municipal Sr. Manuel-Pau Recasens, el pagament de la quantitat de 110.339 ptes. per la seva minuta d'honoraris corresponent a la redacció del projecte de Pavimentació dels Ravals del nucli urbà de La Donzell.

– Certificacions d'Obres: Foren aprovades les que a continuació es detallen, lliurades per l'Arquitecte Municipal Sr. Manuel-Pau Recasens:

Única, per la millora de la xarxa d'aigua potable a Almenara, per un import de 383.656 ptes.

Única per la construcció de filtres d'arena en fosa sèptica a la localitat de La Donzell, per un import de 393.085 ptes.

Única, per les obres de millora de la xarxa d'aigua i arranjament de la Casa de la Vila a Mafet, per un import de 698.908 ptes.

Certificació nº 1 de les obres de construcció d'una Nau Magatzem pel Cos de Bombers que està duent a terme l'empresari Sr. Ramon Rodríguez i Morera per un import de 901.482 ptes.

– En un altre ordre de coses i en virtut de l'Ordre del 27 de maig de 1986 del Departament de Cultura de la Generalitat, apareguda en el D.O.G. N.º 707 de 30-6-86, per la qual es convoca concurs públic per a la concessió de subvencions als Ajuntaments per l'organització de cursos de català per a adults durant el proper curs acadèmic, s'aprova l'organització dels mateixos en els nivells B, C i un d'específic de català administratiu, en col·laboració amb el Departament de Cultura de la Generalitat, a celebrar durant el curs acadèmic 1986-87.

– La Comissió de Govern es donà per assabentada de l'escrit tramés per la Diputació Provincial de Lleida anunciant les expropiacions de terreny, necessàries per a les Obres d'Acondicionament de la Carretera de Balaguer, ordenant l'exposició pública del referit anunci.

– Satisfer a l'Escola Municipal de Música la quantitat de 260.000 ptes. com a primer lliurament a compte per la compra d'instruments necessaris per la creació de la Cobla Sardanista Juvenil.

– A proposta de la Presidència i escoltat l'informe de Secretaria-Intervenció, s'acordà encomanar al Sr. Amadeu Sangrà i Torres els treballs i materials necessaris per al tapissat de la sala teatre del Casal Agramuntí i per un import total de 270.000 ptes.

– Satisfer al Sr. Lluís Melgosa i Ampurdanés la quantitat de 29.300 ptes. en concepte del 50 % de l'import de diversos rètols de ceràmica a les vies públiques del Barri de La Donzell.

– Transferir a l'Ajuntament de Tàrraga, com a organisme encarregat de centralitzar els pagaments, la quantitat de 50.000 ptes. en concepte de provisió de fons a compte dels honoraris resultants per la interposició del recurs contenciós-administratiu contra l'acord de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre.

– Contractar amb l'empresa SEGAM (Serveis Generals d'Assessorament Municipal), els seus serveis d'assessorament per a la mecanització administrativa mitjançant ordinadors, per un import de 321.600 ptes.

– Altres certificacions d'obres aprovades:

2ª i última per a la instal·lació de la xarxa de clavegueres a l'agregat de Les Puelles, per un import d'1.195.420 ptes. a l'empresari Sr. Jaume Balagueró i Pérez.

1ª certificació lliurada pel Tècnic Municipal Sr. Manuel-Pau Recasens i Grases, a favor de l'Empresari Sr. Magí Melgosa i Peralba, per un import d'1.000.000 de ptes., per les obres d'arranjament i adequació de la sala-teatre Casal Agramuntí.

PLE MUNICIPAL

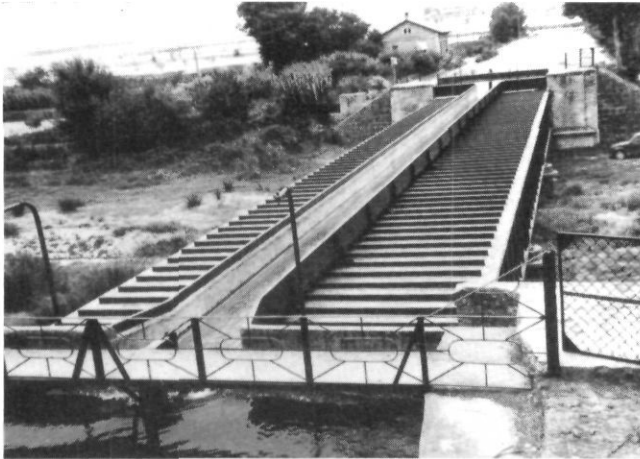
En sessió extraordinària es reuní el passat dia 21 de juliol per debatre els assumptes inclosos en l'ordre del dia. En aquest sentit foren aprovades, per unanimitat de tots els assistents, les qüestions següents:

– L'organització dels Cursos de Català 1986-87, d'acord amb la proposta formulada per la Comissió de Govern.

– L'execució de les previsions de les Normes Subsidiàries de Planejament Urbanístic aprovades amb caràcter definitiu amb data 22-9-82 per la Comissió Provincial d'Urbanisme de Lleida, pel que fa a la unitat d'actuació "UA2 - RONDA DEL MOLINAL", fixant el sistema d'actuació en el de compensació, obrint un període d'informació pública de 15 dies mitjançant la publicació corresponent en el Butlletí Oficial de la Província.

CONSTITUCIÓ MANCOMUNITAT MUNICIPIS. - Per la Presidència s'informà de la reunió celebrada a l'Ajuntament de Tàrraga el passat dia vuit de juliol de 1986 amb els Alcaldes dels Ajuntaments d'Artesa de Segre, Bellpuig, Borges Blanques i Tàrraga constituïts en Assemblea de representants, amb motiu de tractar de l'elaboració i redacció dels Estatuts d'una Mancomunitat Intermunicipal integrada pels municipis abans esmentats juntament amb el d'Agramunt per l'abastament d'aigua potable a la població. De la reunió celebrada se n'aixecà la corresponent Acta de la qual, per ordre de la Presidència, se'n dona lectura íntegra.

Atès que l'abastament d'aigua potable a la població és un problema prioritari en les circumstàncies actuals donades les dificultats d'abastament en la temporada d'hivern

D'aquí uns anys, l'aigua per a abastir a la població ja no dependrà del Canal d'Urgell, que en la foto salva el riu Sió per mitjà del «Pont de Ferro».

motivada per les tanques del Canal d'Urgell ocasionades pels treballs de revestiment, neteja i d'altres.

Atès que el municipi d'Agramunt no té capacitat econòmica per si mateix per fer front a les considerables despeses que ocasionaria la construcció de dipòsits de reserva de trenta-cinc dies.

Considerant que l'acció conjunta dels Ajuntaments inicialment afectats pot donar resultats més econòmics i accessibles a curt termini, i que la fórmula que s'estima més adient és la constitució d'una Mancomunitat.

La Corporació, per unanimitat dels sis membres presents dels onze que legalment la component, acordà:

Primer.- Aprovar la constitució d'una Mancomunitat Inter municipal per a l'abastament d'aigua potable al Sector Oriental de la VIII Regió de Catalunya.

Segon.- Aprovar inicialment els Estatuts que han estat elaborats i redactats per l'Assemblea de representants de tots els Municipis inicialment interessats.

Tercer.- sotmetre'ls al tràmit d'informació pública pel període d'un mes acomplint el que disposa l'article 35.3 del Reial decret Llegislatiu 781/1986.

Quart.- Demanar informe a la Diputació Provincial respecte al projecte d'estatuts elaborats, segons preveu l'article 44.3,b) de la Llei 7/1985.

Cinquè.- Acomplerts aquests tràmits i a la vista del seu resultat, sotmetre els Estatuts a l'aprovació definitiva del Ple de l'Ajuntament, que requerirà el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de membres de la Corporació.

ÒBIT.- El passat dia 21 de juliol morí a Barcelona, on residia, el que fou Arquitecte Municipal de la nostra Vila, Sr. MANUEL-PAU RECASENS I GRASES. Per la seva activitat a casa nostra, duta a terme durant més de quatre anys, era persona molt coneguda per la comunitat. L'Ajuntament expressa la seva més sentida condolència per la seva pèrdua que, no dubtem, serà compartida per la majoria de convilatans. Que descansi en pau el nostre malaguanyat Arquitecte.

LLICÈNCIES D'OBRES

Joan Codina i Tallaví, per enrajolar habitació i arreglar barana. Raval de Puigverd.

Germans Vidal, per canviar porta, arreglar façana i fer paviment. Plaça del Pou.

Joaquima Miralles i Castellà, pavimentar baixos. Avgda. de Jaume Mestres.

Mercè Ros i Serra, per enrajolar terrat. Avgda. de Maria Jolonch.

Fèlix Valero i Pozuelo, per pavimentar local i enrajolar parets. C. Comtessa Aurembiaix.

Francesc Boncompte i Alsedà, per arreglar sanitari. Agregat de les Puelles.

Alfons Querol i Vila, per col·locar porta entrada. C. Aspi.

Albert Mirasó i Esteve, per reparar la terrassa. Ntra. Sra. dels Socors.

Miquel Oriola i Muntada, per construir un cobert. Agregat de Montclar.

Emili Torrents i Marquilles, per reduir rètol establiment. C. de Sió.

FACTURES APROVADES

Pessetes

Tresor. S. Social, assegurances maig	293.474
Tresor. S. Social aportació personal maig....	49.594
Bayer Hnos. material oficina	3.184
Sugrañes, material oficina	8.372
F. Ros, lloguer local bombers juliol	10.000
R. Puigpinós, vidres i repar. Escoles	17.934
R. Puigpinós, vidres i repar. Escoles	22.566
A. Zurita, reparar pany local bombers	1.792
D. Ros, reparacions Piscines	1.350
J. Jové, reparacions casa Camp Futbol	13.910
A. Capitan, pintura Escorxador	5.040
FECSA, enllum. dependències abril	77.555
FECSA, enllum. dependències maig	11.571
FECSA, enllum. edif. escolars abril	27.438
FECSA, enllum. edif. escolars maig	1.667
FECSA, enllum. Mas Vell abril	1.615
FECSA, enllum. Polisportiu, abril	25.222
FECSA, enllum. Mercat, Escorxad. abril	29.364
Chasyr, assegurança Piscines	52.387
Foment Mercat, quota mes juny	5.000
Magatzems Bonet, vestuari	24.689
R. Feixa, vestits d'aigua brigada	6.900
A. Viñals, alfals i palla escorxador	9.200
Ferret. Molinet, material aigües	7.450
Ferret. Molinet, material aigües	725
D. Ros, material servei aigua	3.151
Litrassa, productes Potabilitzadora	21.504
J. Recasens, material brigada	14.901
Totcamp, productes	38.499
Aquil·lea, plantes	6.190
Com. Pegano, productes Piscines	15.097
P. Boncompte, adobs	4.032
P. March, treballs retroexcavadora	22.400
FECSA, f. elev. aigües mes abril	225.279
FECSA, enllum. públic mes abril	347.845

EL PAGÈS, UNA PARADOXA

Un pagès, al final del batre, em deia: "Afedeliso! Aquest any sí que l'hem pifiada: hem perdut el mundial, hem perdut les eleccions i hem perdut la collita..." El meu amic, però, no podia dissimular, per sota el nas, un gest de llavi sorneguer. I és que el bon pagès mai no perd el sentit paradoxal de la vida, perquè entén que davant una collita dolenta cal servir l'esperança que el proper any serà més bona. Aquesta esperança, m'arriscaria a dir, constitueix la seva dialèctica profunda. I, en definitiva, el que li forneix la substància de la seva sabiduria. Davant d'un pagès es poden sentir moltes coses alhora, però per damunt de totes en sobresurt una: el respecte.

A mi em sembla que aquesta sabiduria, al pagès li ve del seu contacte sovintejat amb la terra i, si se m'obliga a matisar, diria que no li ve del seu domini, sinó, fet ben singular, del seu sometiment. Un pagès pot llaurar, sembrar i collir tan bé com es vulgui, però per damunt d'aquesta voluntat, el pagès es veu obligat a admetre que l'èxit final de la seva feina, tan ben feta com es vulgui, no depèn d'ell, sinó de la meteorologia. Aquest esforç paradoxal sembla ser que és la causa que forneix el nucli savi del pagès que, en definitiva, no és altra cosa que una manera escèptica d'entendre les coses. Perquè la saviesa, no consisteix a no creure en res, sinó en dubtar de tot. I el pagès, des de l'endemà de la sembra, enceta el dubte de com anirà la collita.

Jo rumiava aquestes coses quan, aquest estiu, des de la cabina d'una segobatedora acompanyava un amic pagès. Ser damunt d'un artefacte d'aques-

ta mena produeix una sensació estranya. És la sensació física de percebre materialment aquesta paradoxa que viu el pagès. La segobatedora confeix una proporció de gran potència. Sembla que, des del seu damunt, hom assisteix a la victòria final de la collita. Després de la llaurada i de la sembra, que donen mesura de la potència humana cara a la terra, al final, des d'aquesta trona solemne que és la cabina d'una segobatedora, sembla que el pagès té dret a recollir, també, el premi a tots els seus treballs. I l'esforç final n'és un mereixement directe.

A mesura que la màquina engolia el blat, com si fos un mar daurat que es canalitzava cap endins de la segobatedora, era tan fascinant l'espectacle, que en cap moment no semblava lícit de dubtar de la victòria. Si cap esforç no havia estat regatejat, era correcte, i fins i tot mereixedor, que l'èxit final fos una certesa evident. I la palla que sortia per una banda i la deu de gra que sortia per una altra, ho semblaven confirmar. Però al final de tot, quan el gra havia passat per la bàscula, arribava el que l'instint implacable del pagès havia predit: la mala collita. De fet, aquest any, "cosetxar" no esdevenia altra cosa que confirmar la crònica d'una mala collita anunciada.

Un cop més calia no desesperar. En baixar de la segobatedora, el pagès em va acomiadar amb aquests mots: "L'any vinent serà més bona!" I a còpia de no desesperar, sinó d'esperar la utopia, o sigui la bona collita cada any, el pagès s'allunyà de la meua companyia, o jo de la seva, com una manera de saber estar per damunt del bé i del mal, com sempre han fet els homes savis.